

Met de encyclopedie op schoot zoek ik de betekenis van "Quilten" op. Ja, gevonden en ik lees: **Quilten is het door stikwerk versieren van een deken.** Na de eerste slok koffie vraag ik dan ook aan Hermine of deze uitleg van mijn encyclopedie de lading van het quilten wel dekt. Anno 2009 niet meer, maar als je terug gaat naar de oorsprong van het quilten, dat begon in de 19^e eeuw, dan klopt dat wel zegt Hermine. Het is ontstaan uit pure armoede. Toen mensen met hun huifkar op doortocht waren van de ene Amerikaanse staat naar de andere, waren de vrouwen en meisjes bezig, de nog goede stukjes stof van een jurk of broek aan elkaar te naaien. Een onder- en een bovenkant, en daartussen nog een bepaalde stof, puur en alleen om de dekens wat meer dikte te geven.

Hermine, getrouwd met een marineman, ging met hem en haar twee zoons in 1986 voor drie jaar naar Amerika. Daar zit je dan als vrouw. Je man naar zijn werk, de kinderen naar school en.... jijzelf, ja precies, thuis. Maar lotgenoten weten elkaar overal en altijd te vinden en zo ontmoette Hermine een andere thuiszitzer, de echtgenote van een Canadese marineman die haar enthousiast wist te maken voor "quilten". Wat eerst aarzelend begon (ik was geen handwerkster, nee ik las graag en veel en nog), groeide het quilten uit tot een favoriete hobby van Hermine. Dat is het nog tot op de dag van vandaag. Hoewel het nu noodgedwongen wel moeizamer gaat vanwege de artrose waar zij door geplaagd wordt. Dus uren achtereen quilten lukt niet meer.

In de afgelopen twintig jaar groeiden er prachtige creaties onder de handen van Hermine, van kleine tot flinke kanjers. Haar kleinste schepping meet 46 bij 46 centimeter en de grootste jongen die zij maakte is maar liefst twee en een half bij twee meter. En dat is een 'skoff' werk weest' zoals dat in West-Friesland zo mooi heet. Op één van de foto's hangt de reus van een quiltknaap over de waslijn bij de ouders van Hermine. Vader en moeder Som waren 50 jaar getrouwd en wat is dan een geschikt cadeau? Juist, dit prachtige reusachtige werkstuk!.

Gemeend zei Hermine tegen haar ouders dat elke steek ook een kus betekende die zij hen wilde geven. Nou als dat voor het 'echie' had moeten dan denk ik dat Hermine een paar jaar nodig zou hebben gehad, want de hoeveelheid verwerkte steken waren niet te tellen.

Een jongere uitgave van Hermine

>>>>>>>

Na haar Amerika-tijd en daarmee het onvermijdelijke afscheid van haar quiltvriendinnen, begon Hermine, eenmaal weer gesetteld in Den Helder, zelf met een groepje enthousiaste vrouwen. En dit groepje van zes dames komt in de wintermaanden nog steeds bij Hermine over de vloer om aan tafel de quiltsport te beoefenen. De werkstukken groeiden, maar ook de vriendschap die door Hermine als heel kostbaar werd en wordt ervaren. Niet dat mannen niet mogen of kunnen quilten, maar die zien het toch nog (on)terecht als een puur vrouwelijke bezigheid.

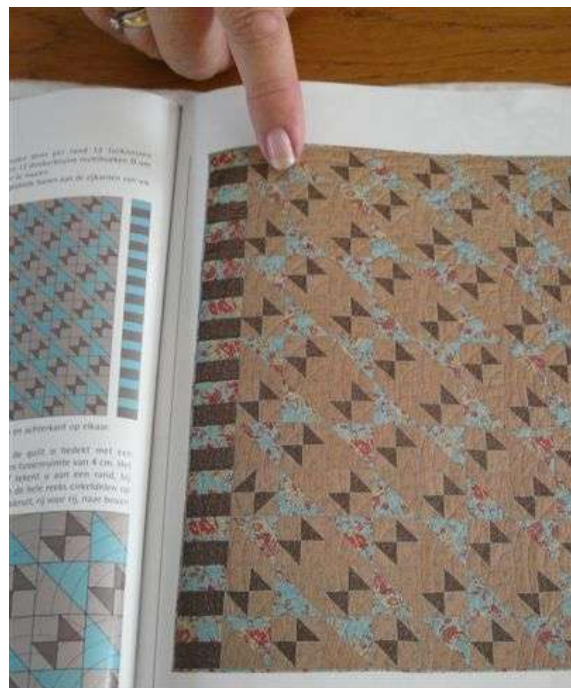

Rood draad loopt niet alleen door het quiltwerk maar ook als een rode draad door het leven van Hermine. Als zij een tweede kop koffie (en nog lekkere ook) inschenkt, blader ik het mooi uitgevoerde maandblad "Quiltnieuws" door, waarin veel foto's van de meest kleurrijke en kunstige werkstukken staan. Nee, al lang niet meer beperkt tot dekens en wandkleden, maar ook tassen, vlaggen, theemutsen etc. etc. Hoe mooi die er ook uit zien, Hermine houdt zich alleen bezig met het traditionele quilten. De Amish vrouwen in Amerika (een gemeenschap die niet is meegegaan of moet je zeggen mee heeft laten gaan) in de vaart der volkeren, zijn ook heel bedreven in het quiltwerk. Zij gebruiken echter uitsluitend en alleen effen katoenen stoffen in sterk contrasterende kleuren, maar zonder afbeeldingen, borduurseltjes of andere opsmuk. Hun geloofsovertuiging staat dit niet toe. Volgens hun overtuiging kan een werkstuk nooit volmaakt zijn, want er is er slechts één volmaakt en dat is God.

Hermine werkt uitsluitend vanaf voorbeelden. Zo heeft zij nu een prachtig kleed onder handen die zij als pakket in Frankrijk bestelde. Ze kiest gewoon liever voor zekerheid. En ook rondom deze hobby bestaan de nodige boek- en naslagwerken en die zijn dan ook naast veel ander soort leeswerk in ruime mate in huize van der Horst aanwezig. Aan het zogenoemde 'quiltten as you go' (voor de vuist weg), waagt Hermine zich liever niet.

Is quilten een dure hobby? Ja en nee. Zoals de meeste, zo niet alle hobby's geld kosten, ook aan de quilthobby kun je de nodige euro's kwijt. Zo moeten de zuiver katoenen stoffen bijvoorbeeld, meestal uit Amerika komen. Maar daar heb je dan ook wel wat voor. Maar wat dacht u van de ontelbare uren van het werkplezier die er te beleven zijn aan het quilten! **Dié** zijn onbetaalbaar, de aanschaf van een pakket niet.

Het moeilijkste onderdeel van het quilten is het bij elkaar zoeken van de juiste kleurencombinaties, vindt Hermine. Al het andere is te leren al dan niet met behulp van workshops. In Anna Paulowna b.v. worden regelmatig workshops gehouden in 'De Opkamer'. Eén van de belangrijke regels voor het mooi krijgen van een werkstuk, is de regelmaat van de steken. Dus niet de grootte van de steek, maar de regelmatigheid. En begin met iets kleins, zoals een kussen, luidt het advies van Hermine aan aspirant quilters en niet meteen met een lap van een meter of twee.

In de afgelopen jaren heeft Hermine ruim twintig werkstukken gemaakt. Hangt haar hele huis er vol mee? Nee dat zeker niet. Er hangen er wel een paar en niet zo maar lukraak, ze passen perfect in haar met zorg ingerichte huis. Een functioneel pronkstuk in voornamelijk bruin- en groentinten gebruikt zij als warmhouder op de bank bij het lezen of TV kijken. Want zoals eerder opgemerkt is lezen van kinds af een nog grotere hobby dan het quilten. De top drie van Hermine ziet er dan ook als volgt uit: 1. Lezen. 2. Quilten en 3 ex-aequo, het sfeervol en gezellig houden van haar woning.

Als het aan Hermine had gelegen (en ook een beetje aan mij) had het ook deze keer niet veel moeite gekost om de Schakel vol te krijgen met de rubriek: De Hobby van.....!

Vermeldenswaardig (althans voor mij) is nog dat de eerder genoemde 'warmhouder' aan mij als erfstuk door Hermine in het vooruitzicht is gesteld.

Ik spreek daarbij de oprechte wens uit dat het zowel voor de schenkster als voor de ontvanger tot in lengte van jaren bij deze schone belofte zal en mag blijven.

Met een warme handdruk en het boek "Benjamins bruid" van Yvonne Keuls dat ik mag lezen van Hermine ga ik als een tevreden mens naar huis.

Note:

Quilten en Hermine. Leerzaam en Gezellig
Dit is de 18^e aflevering van onze rubriek: De hobby van...Ik voel mij een bevoorrecht mens om gemeenteleden zo in 't wild te mogen ontmoeten. En ik hoop dat u enig plezier beleeft aan de stukjes en ook zo iets hebt als: Nooit geweten dat In portefeuille heb ik nog drie kandidaten, dus de koek is nog niet op en wie weet huizen er nog talloze Vredeskerkers onder ons met een hobby.

Rien Schelhaas, Gr. M. van Waardenburglaan 75, 1785 JN Den Helder
Telefoon 633034, E-mailadres: schelhaas@quicknet.nl

